

Odwołanie wniesione w dniu 21 lutego 2023 r. przez Firearms United Network, Tomasza Waltera Stępnia, Michała Budzyńskiego, Andrzeja Marcjanika od wyroku Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie T-187/21, Firearms United Network e.a. przeciwko Komisji

(Sprawa C-105/23 P)

(2023/C 134/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Firearms United Network, Tomasz Walter Stępień, Michał Budzyński, Andrzej Marcjanik (Przedstawiciel: E. Woźniak, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska, Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie żądań przedstawionych przez skarżących przed Sądem w ramach wniesionej przez nich skargi;
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- naruszenie art. 88 § 1 i 2 w zw. z art. 91 lit. e) Regulaminu Sądu w zw. z art. 19 ust. 1 i 3 lit. a) TUE oraz w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych UE poprzez nieuwzględnienie wniosku skarżących w zakresie dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych, a także szereg uchybień o charakterze proceduralnym dotyczącym oceny materiału dowodowego i błędów w ustaleniach poczynionych przez Sąd w wyroku;
- błędna ocena materiału dowodowego przedłożonego w skardze prowadząca Sąd do błędnego przekonania, że skarżącym nie udało się podważyć analiz i twierdzeń, które stały się podstawą dla wprowadzenia do obrotu prawnego rozporządzenia Komisji (UE) 2021/57 z dnia 25 stycznia 2021 r. zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ołowiu w amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich (¹);
- wadliwość przyjęcia w zaskarżonym wyroku, iż domniemanie ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2021/57 jest domniemaniem wzruszalnym. Wnoszący odwołanie podkreślają, że w każdym systemie prawa opartym na zasadzie praworządności domniemanie, które może wywołać negatywne konsekwencje po stronie obywatela, musi być wzruszalne. W konsekwencji, sam fakt wzruszalności nie odbiera domniemaniu cechy bezprawności. Dodatkowo, zastosowanie domniemania powinno być zawsze uzasadnione jasnymi przesłankami. Tymczasem zaskarżony wyrok pomija, że rozporządzenie (UE) 2021/57 tej zasady nie realizuje, oraz nie wskazuje żadnych argumentów, które mogłyby stanowić uzasadnione przesłanki dla domniemania nakładającego na obywatela dodatkowe obowiązki procesowe. Stosowanie domniemań w sposób, który nie gwarantuje przestrzegania praw proceduralnych obywatela, może z kolei skutkować naruszeniem zasady domniemania niewinności i prawa do obrony;
- w związku z oddaleniem przez Sąd skargi na rozporządzenie (UE) 2021/57 – co doprowadziło do utrzymania tego rozporządzenia w porządku prawnym UE – naruszenie przez Sąd przepisów Karty Praw Podstawowych UE, tj. art. 16, art. 17 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 48 ust. 1, art. 52 ust. 1, a także naruszenie przepisów Traktatu o Unii Europejskiej, tj. art. 2, art. 3 ust. 2 i 3, art. 5 ust. 2, 3 i 4;

- nadużycie władzy poprzez oddalenie skargi, a przez to pozostawienie w obrocie prawnym przepisów rozporządzenia, które w praktyce prowadzi do znaczącego ograniczenia strzelectwa cywilnego na terenie Unii Europejskiej, wobec uprzedniej niemożności dokonania przez Komisję delegalizacji możliwości posiadania broni palnej przez podmioty prywatne. Przy czym w ocenie wnoszących odwołanie rozporządzenie (UE) 2021/57 nie wpływa na ograniczenie użycia amunicji ołowianej w ujęciu ogólnym, a przez to nie realizuje celów, dla których zostało uchwalone, a jedynie stanowi restrykcję dla cywilnego strzelectwa nieproporcjonalną do rzeczywistych korzyści.

(¹) Dz. U. 2021, L 24, str. 19.